

ת"פ 44952/02/17 - מדינת ישראל נגד דמיטרי שריי

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 44952-02-17 מדינת ישראל נ' שריי
תיק חיצוני: 71386/2016

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא טל תדמור-זמיר
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם דמיטרי שריי
החלטה

עניינה של החלטה זו - בקשת המדינה להורות על חילוט הכוננים הקשיחים שפורקו ממחשבו של הנאשם.

העובדות הצריכות לעניין

1. במסגרת חיפוש שבוצע בביתו של הנאשם ביום 24.5.16 נתפס מחשבו הניח (להלן: "**המחשב**"), בחשד לביצוע עבירה של החזקת חומר תועבה. בתאריך 31.7.16 הוחזר המחשב לידי הנאשם, לאחר שפורקו מתוכו שני כוננים קשיחים (להלן: "**הכוננים**").

2. ביום 21.2.17 הוגש נגד הנאשם כתב אישום, שייחס לו ריבוי עבירות של החזקת פרסומי תועבה ומעובדותיו עולה כי הנאשם החזיק במחשב תמונות וסרטונים של פרסומי תועבה ובהם דמותם של ילדים קטינים בעירום, בעירום חלקי וחלקם מקיימים מגע מיני לרבות יחסי מין מלאים (להלן: "**חומר התועבה**"). הנאשם שמר את פרסומי התועבה תוך שהוא מבצע הפרדה בין תמונות וסרטונים, כאשר תחת תת תיקיה בשם "fg" החזיק הנאשם 5,124 תמונות של פרסומי תועבה בנפח זיכרון של GB1.29 בחלוקה נוספת לתת תיקיות (כמפורט בכתב האישום) ואילו בתת תיקיה נוספת, בשם "22222222" החזיק הנאשם 38 סרטונים של פרסומי תועבה בנפח זיכרון של GB3.73, כאשר חלק משמות הקבצים הכילו תיאורים מפורטים של תוכנם (כמפורט בכתב האישום).

3. הנאשם לא חלק על היסוד העובדתי של העבירה, אלא אך על היסוד הנפשי, ולאחר שמיעת ראיות הוא הורשע בעבירות שיוחסו לו. ביום 19.6.19 נגזר דינו.

טענות הצדדים

עמוד 1

4. **המאשימה מבקשת** להורות על חילוט הכוננים, מחמת שהם שימשו לביצוע העבירה (בכונן אחד הותקנה תוכנה לשיתוף קבצים, שבאמצעותה הנאשם הוריד את חומר התועבה למחשב ובכונן השני נשמרו חומרי התועבה) ומחמת הצורך לוודא את השמדת חומרי התועבה. לאחר דיון שהתקיים בנוכחות הצדדים, המאשימה הצהירה כי היא נכונה לאפשר לנאשם להעתיק את החומרים הנחוצים לו מהכוננים טרם חילוטם, בכפוף להעברת נתונים מדויקים אודות החומרים שאותם הוא מבקש להעתיק.

5. **הנאשם טוען** כי חילוט הכוננים יגרום לו נזק ממשי, שכן הם מכילים מידע וחומרים של תוכניות FOREX, שהנאשם רכש כדי לעבוד באמצעותן בעתיד וכי יש בכך כדי להוסיף על העונשים שכבר נגזרו עליו. בדיון הוסיף הנאשם כי שווי התוכנה כ-1,000 דולר והיא כוללת מידע שהוא צבר במשך כ-10 שנים - הן מידע אישי, הן מידע שנוגע ללימודים והן מידע שקשור לפרויקטים שהוא עשה בעבודה.

דין

6. בקשת המאשימה נשענת על הוראת סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, לפיה "רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ". המחוקק מוסיף וקובע כי "דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם".

7. בע"א 6212/14 **מדינת ישראל נ' ג'סארי** (8.1.16) עמד בית המשפט על מטרותיו השונות של החילוט וציין, בית היתר, כי אחת התכליות היא "**למנוע מצב בו חוטא יצא נשכר, להוציא בלעו הבלתי-חוקי של אדם מפיו, לשלול את התמריץ לביצוע עבירות, ולהרתיע**", לצד מטרה מעין עונשית למען "**ידע העברין הכלכלי אל-נכון כי הסיכון המקסימלי הצפוי לו, אינו רק החלטה שיפוטית המאלצת אותו להיפרד מפירות שהפיק מביצוע העבירה, אלא כי הוא נתון בסיכון של פגיעה כלכלית בעקבות ביצוע העבירה באמצעות כלי החילוט שהמחוקק העניק לרשויות האכיפה**". עוד נקבע כי יש לבחון את תוצאות החילוט ביחס למהות העבירה שבוצעה, חומרתה ותוצאותיה, כאשר הרעיון העומד בבסיס סמכות החילוט, קשור בכך שאותו חפץ הוכתם בעבירה, על פי החלופות המצוינות בסעיף 32 לפסד"פ, ומכאן שאין להשיבו לבעליו, בין אם כדי למנוע ביצוע עבירה בעתיד ובין אם רק לשם העגשתו על ביצוע העבירה תוך שימוש באותו חפץ (בש"פ 342/06 **חברת לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** (12.3.2006)). לשם הפעלת סמכות החילוט יש לבחון את המידה שבה הוכתם החפץ בכתם המעשה העברייני ואת הזיקה שבינו ובין ביצוע העבירה. במסגרת זו יש לשקול, בין היתר, עד כמה היה החפץ משמעותי בביצוע העבירה ועד כמה הוא תרם לתוצאות שגרמה העבירה, עד כמה סייע החפץ או הקל על ביצוע העבירה, האם היו לו תכליות ושימושים נוספים, האם המדובר בחפץ שעיקר ייעודו הוא לשימוש עברייני, מה הסיכון שבעתיד ישמש החפץ לביצוע עבירות נוספות, שוויו של החפץ ועוד.

לצד זאת יש לזכור כי חילוט רכוש מהווה פגיעה דרסטית בקניינו של אדם ולכן נדרש איזון בין התכליות שלשמן נועדה סמכות החילוט ובין זכויות ואינטרסים אחרים ובראשם זכות הקניין (בש"פ 6686/99 **עובדיה נ' מדינת ישראל** (2000)). כן יש לבחון את החילוט ביחס ליתר רכיבי העונש שהוטלו על הנאשם.

מן הכלל אל הפרט,

8. מעובדות כתב האישום ומהכרעת הדין עולה כי הכוננים שימשו, הן להורדת חומר התועבה והן לשמירתו. מילים אחרות, הכוננים שימשו כלי עיקרי בביצוע העבירות. ועוד - העונש שהוטל על הנאשם כלל 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ₪. על רקע האמור, ובשים לב להצהרת המאשימה, לפיה היא תאפשר לנאשם להעתיק את החומר הדרוש לו מהכוננים לצורכי עבודתו, אני סבורה כי חילוט הכוננים לאחר שהנאשם יעתיק מהם את החומר החיוני לעתידו המקצועי, מהווה פגיעה מידתית ויש בו כדי לאזן בין האינטרסים השונים - חומרת העבירה ומניעת הישנותה מחד גיסא וזכות הקניין של הנאשם, מאידך גיסא.

9. על כן, אני מורה על חילוט הכוננים, לאחר שהנאשם יעתיק מהם את החומרים הנחוצים לו. הנאשם יפנה למאשימה, תוך 30 יום מיום קבלת ההחלטה, על מנת לבצע את ההעתיקה, תוך פירוט החומרים שאותם הוא מבקש להעתיק. העדר פניה תוך פרק הזמן האמור, תיחשב כויתור של הנאשם על זכותו.

המזכירות תשלח לצדדים העתק ההחלטה.

ניתנה היום, ט' תשרי תש"פ, 08 אוקטובר 2019, בהעדר
הצדדים.